

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

בפני כב' השופטת ריבה שרון

מבקש- תובע אבירם אוהד פאי- ע"י ב"כ עו"ד יערה פיקר

נגד

משיבים 1. שלומי פנחס-ע"י ב"כ עו"ד רון לוונטל
נתבע

משיבות לבקשה למתן צווים 2. וואלה! תקשורת בע"מ
3. תפוז אנשים בע"מ
4. אתר רמקול

החלטה

1

2

רקע כללי: הצדדים, ההליך

3

התובע (להלן: "המבקש") מתפרנס למחייתו כצלם אירועים וחתונות. הנתבע (להלן: "המשיב")

4

ורעייתו חתמו על הסכם התקשרות עם המבקש לצילום יום חתונתם ב- 25.9.08 (נספח ב' לבקשה),

5

לרבות עריכת התמונות ופרסומן באתר אינטרנטי. המשיב ורעייתו לא היו מרוצים מתפקוד המבקש

6

כצלם ומהתוצר הסופי שהוצג בפניהם.

7

משום כך- תבע המשיב את המבקש בבימ"ש לתביעות קטנות בנתניה (ת"ק 2918-08). כב' השופטת

8

חנה שניצר-זאגא, שדנה בתיק, קבעה כי: "לא שוכנעתי לקבל את טענת התובע בדבר איכות ו/או

9

מיומנות ו/או מקצועיות הצילומים ואין כל ספק כי לעניין עיצוב האלבומים ו/או עריכת הסרט

10

הוידאו היה על הצדדים להגיע להסדר ביניהם..... בנסיבות לא שוכנעתי כי התובע הרים את נטל

11

הראיה המוטל עליו להוכיח תביעתו על כל מרכיבה, לרבות הטענה להפרת הסכם בין הצדדים ו/או

12

זכאותו לפיצוי כספי לצורך פניה לספקים באופן עצמאי... " ... ופסקה 1,500 ₪ לטובת התובע בגין

13

עוגמת נפש.

14

15

בפרק הזמן המקביל למועד שבו היה על המבקש להשלים את חובותיו כלפי המשיב על פי פסה"ד

16

הנ"ל, פורסם במספר אתרי אינטרנט מכתב אנונימי תחת הכותרת: זהירות! זהירות! זהירות! (נספח

17

א' לבקשה) המזהיר את המתחתנים משימוש בשירותי התובע (זאת- באתרים: "תפוז", "וואלה",

18

"חופה mit4mit"). מכתב זה יקרא להלן: "הפרסום".

19

המבקש סבר כי מדובר במשיב, המנסה לבוא איתו חשבון ומשום כך הגיש נגדו תביעה זו שבפניי,

20

בעילה של עוולת הוצאת לשון הרע. במסגרתה- עותר המבקש לפיצוי בסך של 50,000 ש"ח.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

הבקשות:

בפני מונחות 2 בקשות הצריכות הכרעה. האחת- למתן צו עשה לחשיפת פרטי גולש אינטרנט במסגרתה- שני סעיפי משנה: הראשון- להורות למשיב לחשוף את כתובות המייל שברשותו והשני- להורות למשיבות- שהינן מפעילות אתרי אינטרנט, לערוך הצלבות בין כתובות המייל של המשיב לבין כתובות המייל ממנה נשלחה הידיעה הפוגעת נשואת כתב תביעה זה. בקשה זו הוגשה יחד עם תביעה לפיצויים, בסך של 50,000 ₪, על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. לבקשה זו צורפו כמשיבות מפעילות אתרי האינטרנט, שחלקן הגיבו למבוקש. בעקבות דיון במעמד הצדדים, במהלכו נעשה נסיון להציע מתווה של הסדר, הגיש המבקש בקשה ובה נוסח מתוקן של נוסח 'צו העשה' שביקש במקור. השניה- לצירוף אשת המשיב כנתבעת נוספת.

עיקר טענות הצדדים- בקליפת אגוז:

א. בקשת המבקש לצירוף נתבעת:

נימוקי המבקש: טוען המבקש, כי דווקא לאחר ובעקבות דיון שהתקיים ביום 6/11- קיים חשש יותר מסביר, כי אשת המשיב עוולה במשותף עם בעלה, כי יכול שהפרסום שהופץ לאינטרנט נשלח מהדוא"ל שברשותה וכי הם יחד כתבו את הידיעה. מצוין המבקש כי הידיעה נשוא תביעה נכתבה בלשון רבים. לשיטתו- יש בכך כדי לחזק את טענתו שהפרסום נשלח מהמייל של המשיב או מזה של אשתו ולכן אין די בהותרת התביעה כלפי המבקש בלבד.

תגובת המשיב 1 לצרוף נתבעת נוספת:

המשיב מתנגד לצירוף הנתבעת הנוספת, בעיקר מהטעמים הבאים: עיקר טענתו הינה כי צירופה של אשת המשיב, פירושה פתיחת ההליכים המקדמיים מלכתחילה, מה שיגרור עיכוב של ניהול התיק. מדגיש המשיב כי פרטיה של אשת המשיב היו ידועים לו בטרם הגשת התביעה ולכן- אין כל עילה חדשה המשנה את טיעוניו.

ב. הבקשה לצו עשה- לחשיפת פרטי גולש האינטרנט:

המבקש טוען כי תוכן הפרסום נוגע ישירות למשלח ידו ופרנסתו. גורס המבקש כי נוסח הפרסום הינו כזה שאינו בגדר חוות דעת פרטית לגיטימית. לטענתו- הפרסום פגע בשמו הטוב ובמוניטין רב השנים שצבר, כמו גם בכיסו. בעקבותיו- בוטלו מספר הסכמי התקשרות עם לקוחות קיימים והופסק מו"מ עם לקוחות פוטנציאליים. לכן- לשיטתו- יש בפרסום משום חשש ממשי לעוולה בנוזקין שבוצעה כלפיו ע"י המשיב.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 המבקש סבור כי מדובר במשיב ומסתמך על עניינים כדלקמן: טוען הוא כי בטרם הגשת כתב
2 התביעה, המשיב ואשתו הודו בפניו שהם פרסמו את הדברים והעובדות המתוארות במכתב דומות
3 מאוד לטענות שהשמיע המשיב בתביעתו, שנותרו לדבריו באופן חד משמעי במסגרת פסד הדין שניתן
4 בהליך קודם. המשיב חזר בו מהודאתו. משהצדדים לא הגיעו להסדר בעקבות הדיון שהתקיים בבית
5 המשפט, עותר המבקש לנוסח צו, השונה מזה שנתבקש במקור, וכדלקמן:

- 6 • להורות למשיב למסור את כתובת המייל המלאה שמתחילה במילה pishlomr (כפי
- 7 שנמסר על ידי משיב 1 בדיון).
- 8 • להורות לאשת המשיב להצהיר על כתובות הדוא"ל שברשותה או שעשתה בהם
- 9 שימוש בשנים האחרונות (ככל שבמי"ש יאשר את הבקשה להוספת רעיונות כנתבעת).
- 10 • לערוך הצלבות בין כתובות המייל של משיב 1 או של אשת משיב 1 לרבות:
- 11 pishlomr_____@Shlomip2006@gmail.com, ובין כתובות המייל של
- 12 המבקש: kallizcor@gmail.com ohad.aviram@gmail.com לבין כתובת
- 13 המייל ממנה נשלח הפרסום נשוא התביעה, שפורסם ביום 17/6/09 ושייכת למשיבות
- 14 2-4 בהתאם לרשימת הלינקים המפורטת בצו זה.
- 15 • למסור את כתובת ה IP ממנה פורסם הפרסום במסמך שיסרק כחסוי.
- 16 • לחשוף כל ממצא אחר שיש בו לשפוך אור על זהות המפרסם, בתנאי שפרטים אלה
- 17 קשורים לבעלי הדין. חשיפת פרטים אלה תהא על פי החלטת בימי"ש.

18

19

תגובת המשיב לבקשה לצו:

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

המשיב טוען כי לא פירסם את הדברים נשוא התביעה, אך מוסיף שמדובר בפרסום שהוא בגדר
"הבעת דעה" -המוגן ע"פ לשון חוק לשון הרע, התשכ"ה- 1965 סעיף 15 (4). לדידו, מדובר בפרסום
דבר ביקורת לגיטימי נגד בית עסק המתנהל באופן רשלני, דברי אמות, בעלי עניין ציבורי, שנכתבו
בתום לב ופורסמו בפורום רלוונטי: דוגמת אתרים/ פורומים למתחננים.
לטענת המשיב, המסמכים המצורפים "נרקחו" לטובת התביעה, הנגועה בחוסר תום לב, וגורס הוא
שאין בידי המבקש כל הוכחה ותביעתו תיאורטית ובנויה על ניחושים.
המשיב אף התנגד תחילה באופן גורף למתן צו לחשיפת פרטי גילוי IP לפי הפרסום, בנימוק שבדיקה
כזו מנוגדת לטענתו להלכות בית המשפט העליון, לפיה- לשיטתו, העקרון שנקבע הינו שבית המשפט
לא אמור לסייע לצדדים להוכיח את טענותיהם ולקבל ראיות מצד שלישי. עוד לגישת המשיב-
העקרון שנקבע בענין רמי מור, אליה מפנים למעשה כל המשיבים לבקשה, - לא ניתן לבקש גילוי של
כתובת איי. פי. מספקי התשתית. אציין כבר עתה כי העקרון שנקבע בעניין הלכת רמי מור אינו חל על
נסיבותיו הספציפיות של חוק זה ובמהשך אתייחס לכך.
המשיב- אף מתנגד לביצוע הבקשה מול אתר " תפוז" מהסיבה שהפרסום לא צורף מלכתחילה לכתב
התביעה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 עם זאת, מסכים הוא- במסגרת תגובתו לבקשה המחודשת דנן, לכך שתבוצע בדיקה נקודתית,
2 במסגרתה יושוו כתובותיהם של הצדדים ביחס לפרסומים ספציפיים שימסרו לבעלי האתרים.
3 תוצאת הבדיקה אמורה להיות ב"כן" או "לא", ולא על דרך של מסירת פרטי מספר IP, זהות הגולש
4 או הכתובת ממנה יצאה ההודעה, שכן מסירת אלה- מנוגדת להלכה.
5 תנאי נוסף שמעמיד המשיב, הינו כי יימסר הפרסום המקורי בו מצויינת שעת הפרסום, לרבות הדקה
6 המדוייקת, כדי לבחון את האפשרות שהמפרסם הוא מי מבעלי אתרי האינטרנט שנמסרו בדיון.
7 הסתייגויות המשיב מנוסח הצו המבוקש כעת: לטענת המשיב- בשונה מרוח ההסדר שהוצע לצדדים,
8 הבקשה הינה להרחיב את היריעה כך שתתקבל כתובת IP או כתובת האינטרנט של מפרסם הידיעה
9 במקום תשובה חיובית או שלילית.
10 מוסף המשיב, כי לבקשה המופנית כלפי אתר "תפוז", לא מצורף הפרסום שנעשה באותו אתר. לכן-
11 לטענתו, לא ניתן לערוך בדיקה באתר זה ובהעדר ראיות לכך שנעשה פרסום רלבנטי באותו אתר-
12 הרי שלא ניתן להכלילו בתביעה בגין לשון הרע או בצו הקשור בה.
13 המשיב אף מציין שלא ניתנה זכות תגובה לאתר "רמקול" שגם כלפיו מתבקש צו, וגורס שיש לחייב
14 את המבקש בהוצאות הנ"ל.
15
16 המבקש- בתשובתו לתגובה, טען כי הלכת בימ"ש העליון אינה מתייחסת למקרה בו מתקיים הליך
17 משפטי בו זהות שני הצדדים ידועה, כאשר בעניין רמי מור, דובר אמנם במבקש שזהותו ידועה כמובן,
18 אך זהות הפרסמים הייתה לדידו אנונימית לחלוטין. שם, איפוא, הדיעה הייתה כי עסקינן בצד שלישי
19 עלום שפרטיותו עלולה להפגע. מדגיש המבקש שלא כך בענייננו, כאשר זהות ה"חשוד" בפרסום
20 ידועה לשיטתו, ומכל מקום- ויש פרטים של גורם קונקרטי שאת זהותו כמפרסם הוא מבקש להעמיד
21 למבחן הבדיקה.
22 באשר להפניית הבקשה גם כלפי אתר "תפוז"- השיב המבקש כי התביעה עוסקת בכל הפרסומים
23 המקוריים, לרבות בזה מאתר "תפוז" ולכן הבקשה מתייחסת גם אליו.
24 באשר לחיוב בהוצאות אתר "רמקול"- מדגיש המבקש שאין למשיב זכות עמידה וטיעון בנוגע
25 להוצאותיו ובשמו של הנ"ל.
26
27 תגובת מפעילת האתר "תפוז" לבקשת לחשיפת כתובת IP נלמדת מתגובתו בכתב ביחס לנוסח הצו
28 המקורי וכן מדברי נציג משיבה זו שנכח בדיון מיום 6/1/2011:
29 גורסת הנ"ל כי דין הבקשה להדחות מהטעמים הבאים: לטענתה- אין מסגרת דיונית למתן צו מהסוג
30 המבוקש. מפנה היא לסעיף 75 לחוק בתי המשפט, על פיו אין מסגרת דיונית ראויה הנוגעת לסמכות
31 בימ"ש ליתן צו שיוורה לצד ג' שנגדו אין לנפגע העוולה כל עילת תביעה ישירה, לחשוף זהות של גולש
32 אנונימי. דהיינו- לשיטתה, בהעדר טענה בדבר עילה ישירה כנגדה, היא אינה בעל דין מתאים
33 לחשיפת פרטי בעל כתובת Gmail (ודומותיה) מסוימת. (כך נאמר מפי נציגה בדיון מיום 6.1.11).
34 מוסיפה וטוענת הנ"ל כי בהתאם להלכת "רמי מור" המושלת כיום בכיפה (רע"א 4447/07 רמי מור

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 נ' ברק אי. טי. סי. (1995) החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ. (-) הרי שבהעדר הסדר חקיקתי,
2 לא ניתן לתת את הצו המבוקש. (כך נטען על ידה בכתב תשובה שהגישה לבקשת למתן צו עשה).
3 מוסיפה ומדגישה תפוז כי המבקש לא עותר לחשיפת כתובת ה- IP בפניו, אלא מבקש ש"תפוז"
4 תעבירנה לספקית האינטרנט (שהיא צד רביעי), ובכך עלולה להיפגע פרטיות הגולש שכתב את
5 ההודעות, שהרי מדובר בשתי ישויות משפטיות נפרדות.
6 "תפוז" מוסיפה כי לא הפרה את זכות המבקש ולכן מתן סעדים כנגדה ייצור ענין אזרחי ויריבות
7 כלפיה, יש מאין.
8 מוסף ומציין ב"כ, כי קבלת בקשה המבוססת על חשדות, להבדיל מעובדות, תציף את בתי המשפט
9 בתביעות סרק שמטרתן ליצר "תהליך עוקף" לענין רמי מור.
10 כן מסביר הוא כי בקשה לוודא כתובת מייל ממנה נשלחה הידיעה הפוגעת, אין בה להעיד באופן חד
11 משמעי כי מדובר במשתמש כזה או אחר מכיוון שהתוכן אינו נשלח מכתובות מייל, אלא מועלה
12 באמצעות מנגנון העלאת תוכן לאתר. במרבית המקרים הגולש נדרש להיות משתמש רשום באתר
13 ולשם כך להזין כתובת דוא"ל אך כתובת זו ניתנת לשינוי ע"י משתמש מעת לעת.

14
15 **תגובת מפעילת האתר "וואלה" לבקשת חשיפת כתובת IP ניתנה ביחס לנוסח הצו המקורי, מתוך**
16 **דברי נציגה אשר נכח בדיון מיום 6/1/2011 :**
17 הנ"ל מציין כי בדומה לנוהל באתר "תפוז", גם בפורום "וואלה"- רק חבר הרשום באתר, יכול לכתוב
18 דבר מה בפורום.
19 **באשר לוודאות הזיהוי :** במקרים מסויימים ניתן לשייך את כתובת המייל שממנה נכתב הפוסט (=)
20 כתיבה תוך כדי השתתפות בפורום)- לפוסט עצמו. אך, כתובת המייל ניתנת לשינוי. רק אם כתובת
21 המייל היא אחת מהכתובות שהצדדים הצהירו עליה, אפשר יהיה לדעת אם זו ממנה נעשה הפרסום,
22 וזאת- תוך כדי ביצוע ההצלבה. בנוסף, אם מדובר במחשב ציבורי של קפה אינטרנט או שימוש ברשת
23 אלחוטית כלשהי, כשהמשתמש "תופס טרמפ" על ראוטר (=נתב) אלחוטי - לא ניתן יהיה לשייך את
24 הכתוב בהכרח למי שביצע את הפרסום. הצלבת כתובת המייל תוכל להעשות בקלות, רק אם יהיה צו
25 כלפיי הספקיות, ביחס לפרסום שנעשה דרך ראוטר קבוע.

26
27 **דיון והכרעה:**
28 **א. הבקשת לצירוף נתבעת :**
29 מבלי שיהא בכך חלילה משום נקיטת עמדה באשר לאפשרות בדבר מעורבות של אשת המשיב הנ"ל
30 בפרסום נשוא התביעה, שוכנעתי כי הינה צד דרוש ונחוץ לבירור העניינים השנויים במחלוקת. זאת-
31 בהיותה מי שהתקשר עם המשיב בהסכם ההתקשרות שבין הצדדים, שהינו מקור המחלוקת שבין
32 הצדדים, הנבט ממנו צמח הפרי המורעל. התביעה מצויה בשלב מקדמי.

33

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 בכל הנוגע לתיקון כתבי טענות והוספת צדדים, סמכות הצירוף מסורה לשיקול-דעת, במיוחד כאשר
 2 נעשה בה שימוש בשלב מאוחר. תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי שכותרתה מחיקת בעלי דין
 3 והוספתם קובעת כי: "בכל שלב משלבי הדיון רשאי בית המשפט או הרשם, לבקשת אחד מבעלי
 4 הדין או בלא בקשה כזאת ובתנאים שייראו לו, לצוות על מחיקת שמו של בעל דין שצורף שלא
 5 כהלכה כתובע או כנתבע, או על הוספת שמו של אדם שהיה צריך לצרפו כתובע או כנתבע או
 6 שנוכחותו בבית המשפט דרושה כדי לאפשר לבית המשפט לפסוק ולהכריע ביעילות ובשלמות בכל
 7 השאלות הכרוכות בתובענה".
 8
 9 בע"א 83/64 גראטש נ' אטיה פ"ד יח(4) 132 נקבע כי: "אין מטרת התקנה הנ"ל למנוע ריבוי
 10 משפטים, אף אם השימוש בה יכול בעקיפין לגרום לכך. משמע, העובדה שפלוגי שלא היה בעל דין
 11 עשוי לפתוח מצידו במערכה חדשה באותו עניין, אינה עושה את "נוכחותו דרושה" כדי שבית-
 12 המשפט יפסוק ביעילות ובשלמות בשאלות הכרוכות בתובענה. קנה-המידה הוא, אם השאלות
 13 הכרוכות בתובענה ניתנות לפתרון שלם ויעיל בלא שפלוגי היה בעל-דין, היינו, בלא שפסק-הדין
 14 יחייב את פלוגי ויהא מעשה-בית דין גם כלפיו".
 15 ראו גם בבש"א (נ-ם) 3556/06 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מרים טאו (פרסום נבו), שם נאמר
 16 כי: "במילים אחרות, במקרים שבהם לא תהא הכרעת בית-המשפט בתובענה סוף פסוק, אם לא
 17 תורחב יריעת מעשה-בית-דין, כדי שיחול גם על אדם שלישי, יש לצרף את אותו אדם כבעל-דין
 18 למשפט, ולאפשר לו להשמיע את דברו (ע"א 604/72 יורמן נ' הסנה חברה ישראלית לביטוח בע"מ
 19 פ"ד כח(1) 141, 156; יואל זוסמן סדרי הדין האזרחי סעיף 157 (מהדורה שביעית, שלמה לוי עורך,
 20 1995). רק אז יוכל בית המשפט "לפסוק ולהכריע ביעילות ובשלמות בשאלות הכרוכות בתובענה".
 21 בספרו של ד"ר י. זוסמן, "סדרי הדין האזרחי", מהדורה שביעית 1995, בעמ' 200 נאמר כי צירוף
 22 נתבע נוסף נעשה כאשר ישנו חשש שפסק הדין שיינתן עלול בעקיפין לפגוע בזכותו החוקית ובכך לא
 23 נפתרת ב"שלמות" וב"יעילות" המחלוקת בין התובע ובין הנתבע המקורי: "בית המשפט מוסמן
 24 לצרף נתבע נוסף, על פי בקשתו או על פי בקשת הנתבע המקורי, על אפו ועל חמתו של התובע, אם
 25 פסק הדין שיינתן עלול בעקיפין לפגוע בזכותו החוקית של הנתבע הנוסף, ומטעם זה לא נפתרה
 26 "בשלמות וביעילות" המחלוקת שנפלה בין התובע ובין הנתבע המקורי".
 27
 28 לסיכום- מטרת צירוף בעל דין, לפי תקנה 24, היא "כדי לאפשר לבית המשפט לפסוק ולהכריע
 29 ביעילות ובשלמות בכל השאלות הכרוכות בתובענה".
 30 נראה לי שבנסיבות שפורטו לעיל- צירוף אשת המשיב בעניינינו, עשוי לסייע במימוש והגשמת מטרה
 31 זו. אשר על כן- הנני מתירה את צירופה של אשת המשיב כנתבעת נוספת.
 32
 33 המבקש- התובע יגיש כתב תביעה מתוקן בתוך 14 יום מהיום וימסור את כתב התביעה המתוקן
 34 לנתבעים על פיו, במקביל להגשתו בבית המשפט.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 המשיב רשאי להגיש כתב הגנה מתוקן- בתוך 15 יום ממועד קבלת כתב התביעה המתוקן.
2
3 עם זאת- ראיתי לחייב את המבקש בהוצאות המשיב בגין הוספת הנתבעת הנוספת. צירוף זה- יכול
4 וראוי היה להיעשות מסגרת כתב התביעה. העובדה שהמשיב בחר שלא לעשות כן- מאריכה ומסרבלת
5 את הדיון ומצריכה את המשיב להיערך מחדש עם הגנתו.
6
7 אני מחייבת את המבקש בהוצאות המשיב בגין מהלך זה, בסך כולל של 1,500 ₪, ללא קשר לתוצאות
8 התביעה.
9

10 ב. הבקשה לחשיפת כתובת IP של שולח ה'מכתב' לאתרים:

11
12 הנושאים העיקריים שיש להדרש אליהם לשם הכרעה בסוגיה זו הינם:
13 1. הצורך לאזן בין זכות היסוד לחופש ביטוי והזכות לאנונימיות לבין זכות התובעים לעמוד על
14 זכויותיהם המשפטיות בנושא האמור.
15 2. המסגרת הדיונית החלה לצורך שאלת הזכאות לסעד המבוקש.
16

17 הזכות לחופש הביטוי אל מול הזכות לאנונימיות ולשמירת אדם על שמו הטוב:

18 זכותו של ראדם לפרטיות מעגנת בחובה את הזכות לאנונימיות בעניינים שונים. הזכות לשמירה על
19 הפרטיות- המוגנת **בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981**, הועלתה לדרגה של זכות חוקתית מכוח
20 **חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (סעיף 7)**.
21 היקפו של חופש הביטוי בעידן האינטרנט אינו דומה לזה שהיה טרם תקופתו, באשר הנגישות לכל
22 פרט כמעט בלתי מוגבלת וחוצה יבשות וחלל. במצב דברים זה, יש חשיבות לדיון בשאלת הזכות
23 לאנונימיות.

24 **בבש"א 4995/05 (שלום י-ם) פלונית נ' בזק בינלאומי בע"מ** (פורסם בנבו) נאמר בהקשר זה מפי כב'
25 השופט מ. אגמון-גונן, כי: " הרשת היא איפוא זירה טבעית להתפתחות שיח מבוזר, המאפשר
26 למשתתפים רבים להתבטא באופן עצמאי וישיר... , לכך קיימת חשיבות עליונה, וכעת יכול אדם
27 לממש בפועל את חופש הביטוי, שבעידן הטרנס אינטרנטי היה נתון לו באופן תיאורטי בלבד.."
28 **בהלכת רמי מור**, נאמר כי: "האנונימיות באינטרנט נשענת על זכויות יסוד חשובות. עם זאת,
29 האנונימיות אינה חזות הכל. האינטרנט אינו " מערב פרוע" ואין לראות בו מסגרת שבה אין דין ואין
30 דיין (פסק דינו של כב' השופט ריבלין, שם- סעיף 17 לפסק הדין) "

31
32 במבחן המציאות- האפשרות לאנונימיות ברשת אינה חוסמת גורמים שונים מפני פרסום והפצת כל
33 מסמך העולה על דעתם, לרבות כזה העלול לכלול ביוזי, השמצה, פגיעה בשמו הטוב של הזולת
34 התמים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1
 2 הנתונים והאפשרויות העומדות בפני משתמשים ברשת מאפשרים ליודעי דבר ו/או לחורשי רעה,
 3 להסתתר מאחורי מסך וירטואלי בלתי חדיר והאפשרות לשגר מסרים תחת שם בדוי ו/או באופן
 4 אנונימי ללא יכולת עיקוב ממשית (כאשר מדובר למשל ברשת אלחוטית המותקנת במקום ציבורי),
 5 אינה מסייעת רק לכותבי סיפורי מתח וריגול. היא עלולה לשמש מכשיר מסוכן ביותר בידי מי
 6 שמבקש לטשטש את עקבותיו. בכך-עלולים להגרם נזקים בלתי הפיכים לפרטים וגופים, לרבות
 7 פגיעה בזכות היסוד לשמירה על שם הטוב, שהינה אחת מאושיות כל משטר דמוקרטי, הדרה
 8 בכפיפה אחת עם הזכות לחופש הביטוי, שהינה חשובה לא פחות לשמירה על הדמוקרטיה.
 9 הזכויות עשויות להתנגש במקרים מסויימים.
 10
 11 אני בדיעה ש"חופש הביטוי- כן. חופש הביזוי- לא". האבחנה בין ביזוי לביטוי היא לב לבו של הענין
 12 העומד להכרעה בפניי.
 13
 14 להוזה ידוע כי "הזכות לשם טוב של אדם היא ערך יסוד בכל משטר דמוקרטי. היא תנאי חיוני לחברה
 15 שוחרת חירות" (בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נגנ(3) 817,832).
 16 "שמו הטוב של אדם והמוניטין שהוא צובר במהלך החיים- הם נכס הנרכש בעבודה קשה. הוא מהווה
 17 ביטוי חשוב לכבוד האדם (כב' השופט ריבלין, בהלכת מור- סעיף 17 לפסק הדין).
 18 ויעוד. באשר לחופש הביטוי- נאמר בהלכת מור, (מפי כב' השופט א. רובינשטיין, בסעיף מב' ומג' לפסק
 19 דינו), כי: " המשפט הישראלי ידע ויודע להגן על חופש הביטוי "בהיותו חלק מכבוד האדם המעוגן
 20 בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו"; " לאורך עשרות בשנים קבע בית המשפט זה הלכות רבות
 21 ומפורטות המסדירות את האיזון בין הבטחת חופש הביטוי, לבין זכויות אחרות דוגמת הזכות לשם
 22 טוב, זכות הקניין ואינטרסים פרטיים וציבוריים אחרים. פ"ד זה אינו משנה במאומה מהלכות
 23 הקיימות ומהאיזונים שנקבעו- ככל שתחשף זהותו של הגולש המפרסם, יעמדו לו במשפטו כל
 24 ההגנות הקיימות לחופש הביטוי".
 25
 26
 27 אך לפני מספר דורות, כשרצו אבות אבותינו לבשר על לידה, נישואין, וכו', היה עליהם להפליג על גבה
 28 של 'ספינת המדבר', או להפליג ביספינה מפרש'. העברת מידע מהירה יחסית- למרחקים קצרים,
 29 יכולה הייתה להיעשות על כנפי יונה, למשל.
 30 כיום- מטבע הלשון של 'העולם הינו כפר גלובלי'- מקבל משנה תוקף. מעבר מידע ברשת האינטרנט
 31 הינו מהיר לאין שיעור ממשק כנפי היונה והוא יכול להגיע בשבריר שניה, מקצווי תבל, מכל מקום על
 32 פני הגלובוס, או החלל.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 בחינת המסגרת הדיונית לענייננו- מעלה כי החקיקה המתפתחת אינה מצליחה להדביק את קצב
2 ההתפתחות הטכנולוגיה בנושאים רבים, וכי אין עדין מענה ברור לשאלות ודילמות חברתיות
3 ומוסריות שמעוררת הנגישות הבלתי מוגבלת לכל פרט כמעט, לכל מקור מידע, ולכל אדם וכו'.
4 הואקום החקיקתי הביא לכך שהפסיקה ניסתה למלא את החלל שנוצר. בחינת פסקי דין שניתנו
5 במהלך השנים, מלמדת על חוסר האחידות ששרר עד לאחרונה. היו שלוש גישות עיקריות (כמצויין
6 בסעיף מא' לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין ב'הלכת מור') ולמעשה- שיקול הדעת של בתי
7 המשפט היה נרחב ביותר.
8 משניתן פסק הדין ב'הלכת מור', ניתן לאמר כי הותוותה הלכה מחייבת, ויחד עם זאת חשוב לציין כי
9 להבנת- הלכת רמי מור חלה על מקרים שניסבותיהם דומים לנסיבות הענין שדון באותו מקרה.
10
11 לטעמי- העקרון שנקבע בפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה השופט א. ריבלין ב'הלכת מור' אינו חל על
12 נסיבות המקרה שבפניי ויש לאבחנו מתחולת הכלל שהותווה על ידו, כדעת הרוב.
13 בנסיבות ענייננו- יש לטעמי, בכל הכבוד, לנקוט על פי הגישה שהותוותה בפסק דינו של כב' השופט א.
14 רובינשטיין אשר כתב את פסק הדין של דעת המיעוט.
15
16 ובמה דברים אמורים?
17
18 הצדדים הרלבנטיים להכרעה בסוגיה שלפניי מהווים משולש צדדים, שאלה צלעותיו: האחת- הינה
19 התובע- המבקש, הטוען לפגיעה בשמו הטוב. השניה- הינו הנתבע- המשיב, הנחשד על ידי המבקש
20 כמי שעשוי להיות המעוול האנונימי, והמבקש מפרט מדוע ועל מה מייחס הוא למשיב את הדברים,
21 ולא בעלמא, לשיטתו. ה"צלע השלישית" – הינן המשיבות המחזיקות לכאורה בנגישות למידע שיוכל
22 לנסות ולהוות את המעוול האנונימי.
23
24 ניתן למצוא בפסיקה מן העבר כי צדדים לדיון הציעו- כמקור לסמכותו של בית המשפט ליתן צו
25 לחשיפת פרטי גולש כלפי גורם שלישי, מספר מקורות חקיקתיים.
26 בהם: סעיף 75 לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984, על פיו "כל בית משפט הן בענין אזרחי מוסמך
27 לתת פסק דין הצהרתי, צו עשה, צו לא תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון
28 בנסיבות שלפניו".
29
30 דעתו של כב' המשנה לנשיאה- השופט א' ריבלין ב"הלכת מור" שונה: "סעיף זה מאפשר לתת סעד
31 במסגרת אותו הליך. אך, אין בכוחו של הסעיף לתת סעד כנגד צד שלישי שאינו קשור לאחד הצדדים"
32
33 מקור חקיקתי אחר שהוצע כמקנה סמכות לבית המשפט ליתן צו כאמור היו סעיפים 75-71 לפקודת
34 הנזיקין (נוסח חדש) עוסקים בסמכות בית המשפט למתן תרופות בגין עוולות נזיקיות. ואולם-

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 בהלכת מור נקבע כי הצו המבוקש כנגד ספקית הגישה לאינטרנט בה עסק אותו מקרה, אינו בגין
 2 עוולה שביצעה או שנטען שביצעה (שם, סעיף 32 לפסק-דינו).
 3 והרי גם בעניינו- אין כל הליך נזיקי נגד אתרי האינטרנט שכלפיהן מבוקש הצו.
 4
 5 הוצע גם סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, כמקור המקנה לבית המשפט סמכות ליתן
 6 צו, וזוהי לשונו: " לא יגלה אדם מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו כעובד, כמנהל או כמחזיק של
 7 מאגר מידע, אלא לצורך ביצוע עבודתו או לביצוע חוק זה או על פי צו בית משפט בקשר להליך
 8 משפטי; אם הוגשה הבקשה לפני תחילת ההליך תידון הבקשה בבית משפט השלום."
 9 עד "להלכת מור" וגם במסגרתה- השאלה האם ניתן להפנות לסעיף הנ"ל בהקשר של אתרי אינטרנט,
 10 נותרה בצריך עיון.
 11
 12 לסיכום ענין זה קובע כב' השופט ריבלין כי:
 13 **"לא קיימת מסגרת דיונית הולמת למתן צו המורה לחשוף את זהותו של גולש אנונימי ואין**
 14 **ל"המציא" מסגרת כזו ב"חקיקה שיפוטית" (סעיף 32 לפסק דינו, שם).**
 15
 16 עם זאת- מוסיף כבוד השופט א. ריבלין ב"הלכת מור" ואומר: "אין בדברים אלה כדי לסגור את
 17 השער בפני המבקשים לחשוף את זהותם של מעורלים ברשת האינטרנט. ראשית, כאשר מתבצעת
 18 באינטרנט עוולה שהיא גם עבירה, קיימת אפשרות לנפגע להגיש תלונה, וחזקה על רשויות האכיפה
 19 שתפעלנה את סמכויות החקירה והבדיקה המסורות להן מכוח הדין; הן ולא ביהמ"ש. שנית, יש
 20 להניח ולקוות כי בסופו של דבר תתקבל חקיקה שתסדיר באופן בהיר ומפורט את הנושא הנדון,
 21 תיצור את המסגרת הדיונית הראויה ותתווה את האיזון בין השיקולים שלעניין".
 22
 23 לכאורה- וזוהי גישת המשיב, פה נסתם הגולל על הבקשה שבפנינו.
 24
 25 ואולם- לטעמי, לא כן היא.
 26
 27 שכן-
 28
 29 בהלכת רמי מור, דובר בהודעות אנונימיות שפורסמו במסגרת פורום באתר אינטרנט, אשר- לטענת
 30 מבקש חשיפת פרטי הגולש, הוציאו את דיבתו רעה. המבקש- לא ידע את זהות המפרסם ואף לא היו
 31 לו חשדות כלפי מאן דהוא.
 32

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1 לעומת זאת- בענייננו, יש למבקש "חשוד עיקרי". המבקש אינו עותר כיום לקבל את פרטי הגולש
2 ומסתפק בהשוואת כתובות ה- mail של המשיב ואשת המשיב ובין כתובות המייל של המבקש לבין
3 כתובת המייל ממנה נשלח הפרסום נשוא הבקשה ושייד למשיבות 2-4.
4 ככל שימצא שאין זהות, ממילא אין בקשה לחשיפת פרטי הגולש האחר. זהו ההבדל העיקרי.
5
6 בנוסף- בעניין שנדון בהלכת רמי מור, המבקש לא הגיש הליך עיקרי, אך הצהיר כי חשיפת זהות
7 המפרסמים נועדה לשם קיום הליך כזה בעתיד. נאמר כי בקשה זו חריגה שכן, בימ"ש אינו נכנס
8 לתמונה קודם שמוגשת תביעה (בכפוף לחריגים המוגדרים בחוק), משמע: אם אין נתבע – אין הליך.
9 בענייננו- לעומת זאת, הוגשה הבקשה לצד הליך עיקרי וכדי לאפשר ולסייע את בירורו.
10
11 לאחר שקבעתי כי נסיבות ענייננו שונות מאלה שנדונו והוכרעו ב"הלכת מור", הרי שניתן לקבוע
12 אחרת מאשר נקבע בנסיבות אותו מקרה.
13
14 הגישה המתאימה לטעמי לענייננו, הינה- בכל הענווה, זו של כב' השופט א. רובינשטיין, שכתב
15 כאמור את דעת המיעוט באותו עניין.
16 המפתח - על פי גישתו, הינו כי: "אילו היה המערער יודע (או סבור שהוא יודע) את זהות מפרסמי
17 ההודעות והיה מגיש נגדם תביעה רגילה לפי חוק לשון הרע, ואילו זימן את המשיבה לעדות כדי
18 להוכיח שהנתבעים הם אכן מפרסמי ההודעות- על פניו, בהנתן קיומו של הליך אזרחי מוכר, היתה
19 המשיבה חייבת להעיד אמת ולחשוף את זהות לקוחותיה" (סעיף י' לפסק דינו בהלכת מור, שם).
20 " ברירת המחדל תהא- כי כאשר תובע מראה שבידיו תביעה טובה נגד גולש מעוול אנונימי- יורה
21 בית המשפט על חשיפה; קרי, אם מדובר במקרה בו אם היתה זהות הגולש ידועה, היתה תביעה
22 נגדו מתקבלת- יש להורות על חשיפת זהותו" (סעיף נט', שם).
23 באשר לזכות לשמירה על אנונימיות, דעתו הינה כי: " חרף מעלותיה של האנונימיות, ואף אם נניח
24 כי קיימת זכות כללית לפרסום דברים באופן אנונימי- היא נדחית מפני האינטרס הפרטי והציבורי
25 בניהול הליך משפטי תקין והוגן" (שם, סעיף יב' לפסק דינו).
26 וכן: "אף אם נאמר במערכת היחסים בין ספקית ללקוחותיה (בענייננו- מפעילות האתרים, - ר.ש)
27 וצרת חובת סודיות, לעת הזאת אין בדין הישראלי חסיון הפוטר ספקיות אינטרנט מחשיפת פרטי
28 משתמשים על דוכן העדים". "...אין ולא יכולה להיות- לספקית האינטרנט ציפייה מוגנת, כי לעולם
29 לא תיאלץ למסור את פרטי לקוחותיה, וללקוחות אין ציפייה מוגנת שפרטיהם לעולם לא יימסרו"
30 שם, סעיף יא' לפסק דינו). "ישנם טעמים טובים מאוד להחיל את עילת התביעה ביתר שאת גם ביחס
31 למפעילי אתרי אינטרנט, המפרסמים או מציעים במה לתכנים עוולתיים שמעלים צדדים שלישיים.
32 מעבר לכך, שחיוב מפעילי האתרים למסור כתובות IP היא חוליה הכרחית בדרך לזיהוי גולשים
33 מעוולים, ברי כי אין לראות באתרים המאפשרים לגולשים להעלות תכנים משלהם כאילו היו צד
34 שלישי נטרלי: משל היו עוברי אורח שבמקרה היו עדים למעשה עוולה" (סעיף לד' לפסק דינו).

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1
2 באשר למקור הנורמטיבי, מפנה לדעתו של כבוד השופט רובינשטיין: כי העובדה שאין בחוק החרות
3 עילת תביעה המאפשרת לחייב ספקית למסור את זהות בעליהן של כתובות IP כשלעצמה אינה
4 מחייבת את הקביעה שאין במשפט הישראלי עילה כאמור, שכן- בלמעלה מעשרים פסקי דין
5 בערכאות דיוניות שניתנו בנושא ומצויינים על ידו- הכירו בכזו או יצרו אותה ומצאו כי בידי תובעים
6 עילת תביעה טובה לחייב ספקיות אינטרנט ומפעילי אתרים לחשוף את זהות הגולשים המעוולים.
7 לכן- לגישתו, ראוי לקבוע כי המשפט הישראלי הכיר בעילת תביעה עצמאית נגד ספקיות ומפעילי
8 אתרי האינטרנט וכן לבחון, תוך סקירת הפסיקה הקיימת והשוואתה למקובל בעולם, את גדריה
9 המדוייקים ואת התנאים ליישומה.

10

סוף דבר בעתירה לחשיפת פרטי גולש

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

באיוון בין זכות המבקש לחשיפת פרטי הגולש האנונימי לבין זכות המשיב 1 והאינטרס הציבורי
באשר לשמירה על פרטיותו ובחובה-אף הגנה על האנונימיות של הגולשים ברשת, גוברת בענייננו
זכות המבקש להגן על שמו הטוב ועל פרנסתו התלויה בה.
כפי שהצבעתי לעיל- הואיל והבקשה שלפניי אינה לחשיפת פרטי גולש אנונימי, שאין בידו להתנגד
לבקשה מעין זו, הרי שיש לאבחן בנסיבות ענייננו את הלכת רמי מור.
השאלה שעל הפרק הינה בדבר קיומה של זהות, אם בכלל, בין מפרסם הפרסומים נשוא הבקשה ובין
הנתבע, ואת זאת ראיתי לאפשר, בנסיבות העניין. משהוריתי על צירוף נתבעת נוספת (רעייתו של
הנתבע המקורי), הרי שהחלטה זו תוחל אף עליה.

נוכח כל האמור לעיל- ניתן בזאת צו המורה למשיבים לפעול כדלקמן:

- על המשיב 1 למסור- בתוך 7 ימים ממועד קבלת החלטה זו, את כתובת המייל המלאה שמתחילה במילה pishlomr (כפי שנמסר על ידו במהלך הדיון מיום 6/1/11).
- על הנתבעת 2 (רעיית המבקש/הנתבע 1) ליתן בתצהיר- בתוך 7 ימים ממועד קבלת החלטה זו, על כתובות הדוא"ל שברשותה או שעשתה בהן שימוש החל מחודש 9/08 ואילך ועד היום.
- על המשיבות 2-4 לערוך הצלבות על דרך של חשיפה בינארית ("כן" או "לא") בין כתובות המייל של הנתבעים, כפי שתועברנה אליהן, לרבות: pishlomr _____, ובין כתובות המייל של המבקש: kallizcor@gmail.com ohad.aviram@gmail.com לבין כתובת המייל ממנה נשלח הפרסום נשוא התביעה, שפורסם ביום 17/6/09 ושייכת למשיבות 2-4 בהתאם לרשימת הלינקים המופיעים בשולי הפרסומים נשוא התביעה, אשר תוגש לבית המשפט באופן מסודר על יד המבקש בתוך 7 ימים מהיום.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 14089-08-09 אוהד פאי ואח' נ' פנחס ואח'

1

2 • על המשיבות 2-4, להשיב- על פי תוצאות ההצלבה והחשיפה הבינארית הנ"ל של כתובות
3 המייל, האם נמצאו התאמה וזהות כלפי מי מבעלי הדין בתיק העיקרי, קרי: נתבעים
4 ותובע וכלפי מי מהם, ביחס באיזה מהפרסומים.

5

6 • המשיבות 2-4 תאטרנה את כתובות ה-IP מהן נשלחו הפרסומים אצל כל אחת מהן, אלה
7 תוגשנה ותופקדנה בידי בית המשפט ברשימה שתסרק כחסויה. זאת- למקרה שבעתיד
8 יתבקש, וככל שינתן צו שיאפשר עריכת בדיקה ביחס להתאמה בין אלה ובין מי מבעלי
9 הדין. אין בהוראה זו משום אמירה בדבר גורלה של בקשה כזו, ככל שתוגש והיא תיבחן
10 לגופה אותה עת.

11

12 התובע יישא (כמימון ביניים) בהוצאות המשיבות 2-4 בגין פעולות הצלבה והחשיפה הבינארית
13 הנ"ל, על פי דרישה שתשלח לבאת כוחו. להבטחת התשלום יפקיד התובע מראש את הסך של
14 3,000 ₪ בידי באת כוחו אשר תודיע למשיבות ולבית המשפט כי הסכום הופקד בידה. המשיבות
15 לא תחלנה במלאכתן על פי הצו טרם קבלת הודעה כאמור. הפקת הנתונים והמצאתם לבית
16 המשפט ולב"כ הצדדים- תעשה בתוך 14 יום ממועד קבלת הודעת ב"כ המבקש- התובע בדבר
17 ביצוע הפקדת הכספים בידה, בהתאם לאמור לעיל.
18 בסוף ההליך העיקרי אקבע על מי תושטנה הוצאות הבדיקות הנ"ל.

19

20

21

ניתנה היום, כב' באייר תשע"א, 26 במאי 2011, בהעדר הצדדים.

22

23

ריבה שרון, שופטת